

תת"ע 11464/08/17 - מדינת ישראל נגד חסן חביש

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11464-08-17 מדינת ישראל נ' חביש
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חסן חביש

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם, מורה לנהיגה, הוגש כתב אישום לפיו ביום 16/08/17 בשעה 10:40, בשעת הוראת נהיגה, השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, זאת בניגוד לסעיף 16 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"). הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי לא השתמש כלל בטלפון שברשותו ואף לא אחז בו בשעת האירוע.

3. דיון והכרעה:

במקרה דנן החלטתי להרשיע את הנאשם, וזאת מן הטעמים הבאים:

· דו"ח הפעולה של המתנדב רס"ב אברהם חדד (ת1) הינו מפורט וקוהרנטי ותיאר את נסיעת הניידת מאחורי רכבו של הנאשם, עקיפת ועמידה במקביל אליו בנתיב השמאלי, והבחנתו בנאשם ישוב בכיסא ליד הנהג (בשעת תפקידו כמורה לנהיגה), אוחז בידו השמאלית טלפון נייד בצבע כחול ובידו הימנית מסמס. בנוסף, תיעד השוטר כי מעיון בטלפון של הנאשם, הבחין כי היה לנאשם "סימוס" (מסרון) בכתב בשעת ביצוע העבירה הנ"ל.

- הנאשם בגרסתו, אמנם העיד כי לא עשה שימוש בטלפון ולא אחז בו בשעת האירוע, אך מעבר לעובדה כי הדבר עומד בסתירה מוחלטת לדבריו הקוהרנטיים של השוטר דלעיל, התוודעה גם הנאשם כי לא היה ברכבו מתקן דיבורית המאפשר לו לבצע שימוש כדין בטלפון, דבר המחזק את גרסת המאשימה כי הנאשם אכן אחז והשתמש בטלפון בשעת עבודתו כמורה לנהיגה (למרות שהוא עצמו כפר בכך כאמור לעיל).
- טיעונו של הנאשם כי חלונות רכבו כהים נשללו ע"י השוטר בעדותו אשר טען כי חלונות רכבו של הנאשם אינם כהים, והוא הבחין בבירור בעבירה.
- באשר להגשת הנאשם את פלט השיחות הנכנסות והיוצאות ממכשירו ביום האירוע (נ/1), הרי שהדבר אינו יכול לחזק את גרסתו, שכן מלכתחילה לא נטען כי הנאשם ביצע שיחת טלפון אלא אחז בו, דבר המהווה עבירה בפני עצמה כנקבע ברע"פ 10020/16 בן יוסף נ' מדינת ישראל מיום 24.4.18 באשר לעבירת שימוש בטלפון עפ"י תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961 (להלן: "התקנות") המתאימה גם לענייננו.
- מפלט השיחות שצירף הנאשם לא מופיע פירוט באשר לשליחת/קבלת מסרונים במכשירו בשעת האירוע, ואף מטעם זה נחלשת גרסתו ומתחזקת גרסת המאשימה עת תיעד השוטר כי עיין במכשירו של הנאשם וראה כי ביצוע פעולת מסרון כאמור לעיל.
- באשר לעדותו של עד ההגנה מר אבו ריש סלמאן (להלן: "סלמאן"), אשר נהג ברכב כתלמידו של הנאשם בשעת האירוע, אינני רואה לנכון להעניק לה משקל רב, שכן עד זה אינו אובייקטיבי ביחס לתוצאות הדיון מאחר והינו תלמידו של הנאשם, ובנוסף עדותו עומדת בסתירה לגרסת המאשימה ואף לגרסת הנאשם עצמו, עת טען סלמאן כי הנאשם שם את הטלפון על רמקול וענה לשיחה, דבר אשר נשלל ע"י הנאשם.
- ככלל, הנחת המוצא לגבי מורה לנהיגה היא כי הנהג היושב לצדו שאינו בעל רישיון נהיגה ואינו מיומן בנהיגה ועל כן הוא אחראי על נהיגת התלמיד ועליו להיות פנוי ללא הסח דעת לתקן משגים על אתר ולמנוע תאונות (ראו תת"ע (חי') 11468-04-16 מדינת ישראל נ' באור, מיום 13.6.17).

4. סיכום של דבר:

- לאור כל האמור לעיל, עולה כי המאשימה עמדה במידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי והוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אחז בטלפון בשעת הוראת לימוד נהיגה, ועל כן ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. לפיכך, הריני להרשיעו בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.
- קובע לטיעונים לעונש ליום 9.8.20 שעה 13.00
- הנאשם יהיה פטור מהתייצבות באם יגיש טיעונים לעונש בכתב.
- המזכירות תמציא העתק מהכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 ביוני 2020 בהעדר הצדדים